

POSTĘPOWANIE KARNE

Kazusy z rozwiązaniami

redakcja naukowa

Katarzyna Dudka, Hanna Paluszkiewicz

Magdalena Błaszyk, Katarzyna Dudka

Magdalena Mościcka-Podstawka, Hanna Paluszkiewicz

Rafał Skowron, Olaf Włodkowski

SERIA AKADEMICKA

Wolters Kluwer

POSTĘPOWANIE KARNE

Kazusy z rozwiązaniami

redakcja naukowa

Katarzyna Dudka, Hanna Paluszkiewicz

Magdalena Błaszyk, Katarzyna Dudka

Magdalena Mościcka-Podstawka, Hanna Paluszkiewicz

Rafał Skowron, Olaf Włodkowski

SERIA AKADEMICKA

Zamów książkę w księgarni internetowej

proinfo.pl
księgarnia internetowa

Stan prawny na 1 kwietnia 2017 r.

Wydawca
Monika Pawłowska

Redaktor prowadzący
Adam Choirski

Opracowanie redakcyjne
Agnieszka Bąk

Łamanie
Marek Lisiewski

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegał przysługujących im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

prawoLubni

SZANUJMY PRAWO I WŁASNOŚĆ
Więcej na www.legalnakultura.pl
POLSKA IZBA KSIĄŻKI

© Copyright by
Wolters Kluwer Polska SA, 2017

ISBN: 978-83-8107-496-4

Dział Praw Autorskich
01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33
tel. 22 535 82 19
e-mail: ksiazki@wolterskluwer.pl
www.wolterskluwer.pl
księgarnia internetowa www.profinfo.pl

SPIS TREŚCI

Wykaz skrótów	7
Przedmowa	11
Metodologia rozwiązywania kazusów z prawa karnego procesowego.....	13
1. Część wstępna. Uczestnicy procesu karnego (kazusy 1–21)	17
2. Czynności procesowe. Dowody (kazusy 22–26).....	58
3. Środki przymusu (kazusy 27–32).....	67
4. Postępowanie przed sądem pierwszej instancji (kazusy 33–45)	81
5. Zwyczajne i nadzwyczajne środki zaskarżenia (kazusy 46–66) ...	103
6. Postępowanie po uprawomocnieniu się orzeczenia. Postępowanie w sprawach karnych ze stosunków międzynarodowych. Postępowanie przeciwko podmiotom zbiorowym (kazusy 67–69).....	147
Wykaz orzecznictwa.....	155
Literatura.....	161
Autorzy	165
Indeks rzeczowy.....	167

WYKAZ SKRÓTÓW

Akty normatywne

- d.k.p.k.** – ustawa z 19.04.1969 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz.U. poz. 96 ze zm.; uchylona z dniem 1.09.1998 r.)
- EKPC** – Konwencja o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzona w Rzymie 4.11.1950 r., zmieniona następnie Protokołami nr 3, 5 i 8 oraz uzupełniona Protokołem nr 2 (Dz.U. z 1993 r. poz. 284 ze zm.)
- k.c.** – ustawa z 23.04.1964 r. – Kodeks cywilny (Dz.U. z 2017 r. poz. 459)
- k.k.** – ustawa z 6.06.1997 r. – Kodeks karny (Dz.U. z 2016 r. poz. 1137 ze zm.)
- k.k.s.** – ustawa z 10.09.1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz.U. z 2016 r. poz. 2137 ze zm.)
- k.p.k.** – ustawa z 6.06.1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2016 r. poz. 1749 ze zm.)
- k.p.s.w.** – ustawa z 24.08.2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz.U. z 2016 r. poz. 1713 ze zm.)
- k.r.o.** – ustawa z 25.02.1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz.U. z 2017 r. poz. 682)
- k.w.** – ustawa z 20.05.1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz.U. z 2015 r. poz. 1094 ze zm.)
- u.o.p.z.** – ustawa z 28.10.2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz.U. z 2016 r. poz. 1541 ze zm.)

Czasopisma, publikatory, zbiory orzeczeń

Biul. SAKa	– Biuletyn Sądu Apelacyjnego w Katowicach
BPK	– Biuletyn Prawa Karnego
BSN	– Biuletyn Sądu Najwyższego
CPKiNP	– Czasopismo Prawa Karnego i Nauk Penalnych
Dz.U.	– Dziennik Ustaw
Dz.Urz. UE	– Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej
GSP	– Gdańskie Studia Prawnicze – Przegląd Orzecznictwa
IN	– Ius Novum
KZS	– Krakowskie Zeszyty Sądowe
NP	– Nowe Prawo
OSA	– Orzecznictwo Sądów Apelacyjnych
OSNKW	– Orzecznictwo Sądu Najwyższego. Izba Karna i Wojskowa
OSNPG	– Orzecznictwo Sądu Najwyższego. Prokuratura Generalna
OSNSK	– Orzecznictwo Sądu Najwyższego w Sprawach Karnych
OSP	– Orzecznictwo Sądów Polskich
OSPiKA	– Orzecznictwo Sądów Polskich i Komisji Arbitrażowych
OTK-A	– Orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego, Seria A
Pal.	– Palestra
PiP	– Państwo i Prawo
POSAG	– Przegląd Orzecznictwa Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
Prok. i Pr.	– Prokuratura i Prawo
PS	– Przegląd Sądowy
RJD	– Reports of Judgments and Decisions (wyroki i decyzje wydane między 1.01.1996 r. a 31.10.1998 r.)
RPEiS	– Ruch Prawniczy, Ekonomiczny i Socjologiczny

Inne

BOSN	– baza orzeczeń Sądu Najwyższego (dostępna na stronie: www.sn.pl)
ETPC	– Europejski Trybunał Praw Człowieka
HUDOC	– baza orzeczeń Europejskiego Trybunału Praw Człowieka (dostępna na stronie: http://hudoc.echr.coe.int)
LEX	– System Informacji Prawnej LEX
POSP	– Portal Orzeczeń Sądów Powszechnych (http://orzeczenia.ms.gov.pl)

-
- SA** – Sąd Apelacyjny
SN – Sąd Najwyższy
TK – Trybunał Konstytucyjny

PRZEDMOWA

Niniejsze opracowanie, stanowiące zbiór kazusów wraz z rozwiązaniami, jest adresowane do studentów studiów prawniczych, aplikantów zawodów prawniczych oraz osób zainteresowanych prawem karnym procesowym. W założeniu autorów ma stanowić pomoc w pogłębianiu wiedzy z zakresu prawa i procesu karnego, a zwłaszcza w nabyciu umiejętności jego stosowania w praktyce.

Kazusy przygotowane zostały w oparciu o rzeczywiste stany faktyczne, a w niektórych przypadkach także z wykorzystaniem argumentacji użytych w uzasadnieniach orzeczeń wydanych w konkretnych sprawach karnych. Pozwala to Czytelnikowi – mimo przyjęcia „lekkiej formy” redakcyjnej kazusów – na dokonanie poważnej analizy stanu faktycznego, odnalezienia właściwych przepisów prawa oraz ich subsumcji. W każdym kazusie zawarte zostały pytania kierunkowe, wskazujące na główny problem, jaki winien zostać przez Czytelnika zidentyfikowany i rozwiązany. Autorzy poszczególnych kazusów zamieścili w nich także podpowiedzi i wskazania kierunkowe oraz rozwiązanie, dzięki czemu możliwa jest natychmiastowa weryfikacja prawidłowości obranego przez rozwiązującego kazus toku rozumowania oraz przyjętej w danym przypadku argumentacji prawnej.

Opracowanie zawiera także krótkie wprowadzenie w metodologię rozwiązywania kazusów w sprawach karnych, gdzie zaakcentowano kwestie stosowania prawa karnego procesowego. Z pewnością ułatwi ono Czytelnikowi przystąpienie do analizy stanu faktycznego podanego w kazusie oraz naprowadzi go na właściwy tok rozumowania i poszukiwania właściwego rozwiązania. Dodatkowym wsparciem w poszukiwaniu właści-

wej odpowiedzi na postawione w kazusie pytania są wskazane w treści komentarzowej orzeczenia sądów powszechnych oraz literatura fachowa.

Zbiór stanowi kontynuację wydanego w 2013 r. opracowania *Postępowanie karne. Kazusy z rozwiązaniami* pod red. prof. dr hab. Katarzyny Dudki. Życzliwe przyjęcie pierwszego wydania, jak też konieczność uwzględnienia zmian w prawie karnym procesowym dokonanych w latach 2013–2016 przyczyniły się do przygotowania kolejnego zbioru kazusów. Mamy nadzieję, że okaże się on również ciekawym sposobem poszerzenia wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych z zakresu procesu karnego.

Autorzy

Poznań–Lublin–Zielona Góra, maj 2017 r.

METODOLOGIA ROZWIĄZYWANIA KAZUSÓW Z PRAWA KARNEGO PROCESOWEGO

1. Każdy kazus w niniejszym opracowaniu zawiera opis stanu faktycznego, pytania związane z jego treścią oraz propozycje odpowiedzi na nie. Odpowiedzi na pytania stanowią jedno z możliwych rozwiązań i są jednocześnie zachętą do poszukiwania innych rozwiązań danego problemu. Tak przygotowane rozwiązanie Czytelnik będzie mógł porównać z propozycją rozwiązania kazusu przewidzianą w opracowaniu.

2. Rozwiązanie kazusu należy rozpocząć od **zapoznania się w całości ze stanem faktycznym** oraz **uporządkowania informacji** w nim zawartych. **Pomocne** dla zrozumienia stanu faktycznego może być sporządzenie notatek, np. w formie rozrysowania na „osi czasu” czynności podjętych przez uczestników postępowania karnego. Może to być przydatne w szczególności w przypadku tych kazusów, które mają rozbudowany stan faktyczny, dotyczą zagadnień o charakterze temporalnym czy wymagają oceny podjętych czynności przez więcej niż jednego uczestnika postępowania karnego.

3. Po dokładnym zapoznaniu się z treścią stanu faktycznego kolejnym etapem rozwiązywania kazusu jest **zapoznanie się z treścią pytań zamieszczonych pod opisem stanu faktycznego**. Pytania związane z treścią kazusu mają zróżnicowany charakter. Ogólnie rzecz biorąc, można je podzielić na dwie grupy. Po pierwsze, wyróżnić można takie pytania, które nawiązując do treści stanu faktycznego, dotyczą okoliczności w nich zawartych i zasadniczo odnoszą się do konieczności

dokonania oceny, czy podjęte przez uczestników postępowania karnego czynności były zgodne z przepisami prawa karnego procesowego. Do drugiej grupy zaliczyć należy te pytania, które odnosząc się do treści stanu faktycznego, dotyczą ustawowych przesłanek danej instytucji prawa karnego procesowego.

4. Następnie rozwiązujący kasus powinien **ustalić, na czym dokładnie polega problem** wymagający rozwiązania. Rozwiązanie kasusu nie powinno zmierzać do analizy całego stanu faktycznego, a tylko tej jego części, która prowadzi do odpowiedzi na postawione pytania. **Pomocne** na tym etapie może być postawienie przez rozwiązującego kasus **pytań uszczegółwiających** pytanie znajdujące się pod treścią kasusu.

5. Kolejnym etapem rozwiązywania kasusu powinno być wyszukanie **informacji (w opisie stanu faktycznego) mających znaczenie dla udzielenia odpowiedzi na postawione pytanie i wyeliminowanie z treści kasusu okoliczności niemających znaczenia dla rozwiązania ustalonego wcześniej problemu.**

6. Kolejnym krokiem jest **ustalenie przepisów, które znajdą zastosowanie w danym stanie faktycznym.** W przypadku części kasusów podstawa prawna została wskazana w stanie faktycznym, co znacznie ułatwia rozwiązującemu ocenę problemu. Rozwiązując kasus, należy mieć na uwadze, że przedstawione stany faktyczne **dotyczą zróżnicowanych zagadnień prawa karnego procesowego.** Zasadnicza część kasusów **dotyczy więcej niż jednej instytucji prawa karnego procesowego,** co rzutuje w trakcie ich rozwiązywania na **konieczność odniesienia się do przepisów zlokalizowanych w różnych częściach Kodeksu postępowania karnego.** Przyjęcie takiego założenia nie było przypadkowe. Służyć ma nauczaniu studentów zdobycia praktycznej umiejętności korzystania z przepisów Kodeksu postępowania karnego zlokalizowanych w różnych jego częściach, co w dobie inflacji przepisów staje się niezwykle przydatne. **Pomocna** przy ustalaniu lokalizacji przepisów będzie **znajomość systematyki Kodeksu postępowania karnego, jak również zakres treściowy poszczególnych rozdziałów.** Warto pamiętać na przykład o tym, że zlokalizowane w dziale I „Przepisy wstępne” Kodeksu postępowania karnego przepisy nie są jakimiś przepisami

wstępny, ale stanowią fundamentalną regulację o charakterze ogólnym. Przepisy te określają w szczególności cele postępowania karnego, jak również zasady tego postępowania. Dynamika zmian zachodzących w prawie karnym procesowym wymaga także zwrócenia szczególnej uwagi na **wybór właściwej regulacji normatywnej oraz zastosowanie reguł intertemporalnych**. Ustalając przepisy znajdujące zastosowanie w danym przypadku, nie można również zapominać o służebnej roli prawa karnego procesowego względem prawa karnego materialnego. W wielu przypadkach odniesienie się do przepisów prawa karnego materialnego sprzyjać będzie lepszemu zrozumieniu stanu faktycznego.

7. Następnie rozwiązujący kasus powinien dokonać **wykładni przepisów**. Interpretacja przepisów powinna nastąpić pod kątem stanu faktycznego. Szczególnie istotne dla zrozumienia znaczenia danego przepisu jest zapoznanie się z wykładnią danego przepisu przeprowadzoną **w komentarzach lub opracowaniach o charakterze artykułowym**. Wykładnia przepisów wymusza również konieczność **odniesienia się do orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz sądów apelacyjnych**. Analizując orzecznictwo, należy mieć na uwadze, że każdy przypadek jest inny i stan faktyczny wynikający z treści kasusu, choć jest zbliżony do stanu faktycznego wynikającego z orzeczenia, to jednak może znacznie się od niego różnić. Wymusza to na rozwiązującym kasus konieczność poszukiwania i porównywania ze sobą stanów faktycznych podobnych lub tożsamyh ze sobą i przeprowadzania oceny ich przydatności dla rozwiązania kasusu. Zapoznając się z opracowaniami z zakresu prawa karnego procesowego oraz orzecznictwem, warto pamiętać o tym, że stanowiska tam prezentowane mogą być ze sobą **sprzeczne**. W takim przypadku rozwiązujący kasus po dokładnej analizie rozbieżnych ze sobą stanowisk powinien opowiedzieć się za jednym z nich. Opcjonalnie może też przedstawić stanowisko własne, odmienne od dotychczas prezentowanych w literaturze przedmiotu czy w orzecznictwie.

8. Ostatnim etapem jest **sformułowanie odpowiedzi na postawione pytanie** na podstawie przeprowadzonej wykładni przepisów, przy wykorzystaniu dorobku literatury fachowej oraz orzecznictwa, ze wskazaniem odmiennych sposobów interpretacji danego przepisu.

1. CZĘŚĆ WSTĘPNA. UCZESTNICY PROCESU KARNEGO

Kazus 1

Do prokuratora rejonowego w A. wpłynęło pismo pokrzywdzonej Euniki Puciak zatytułowane „Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa – skarga”, w którym informuje ona, że w nocy z 30 na 31.12.2016 r. w miejscowości M. Oliwer Ciapała odbył z nią dwukrotnie, za jej zgodą, dopochwowy stosunek płciowy bez zabezpieczenia, nie informując jej, że jest zarażony chorobą weneryczną w postaci kiły I-rzędowej, a także że jest nosicielem wirusa WZW typu C. Pokrzywdzona nic nie wiedziała o dolegliwościach, na jakie cierpi sprawca, nie знаła go zbyt dobrze, spotkali się dopiero po raz czwarty. Eunika Puciak w zawiadomieniu przyznała, że „jest przerażona, bo nie wie, czy nie zaraziła się chorobami, na które choruje Oliwer Ciapała, oburzona jego zachowaniem i brakiem odpowiedzialności”, a także, że „Oliwer Ciapała za to, co zrobił powinien iść do więzienia na lata!”

Proszę wskazać, jakich czynności powinien dokonać prokurator po wpłynięciu zawiadomienia pokrzywdzonej Euniki Puciak?

Narażenie na zarażenie chorobą weneryczną lub zakaźną, ciężką chorobą nieuleczalną lub realnie zagrażającą życiu jest przestępstwem stygizowanym w art. 161 § 2 k.k. Na podstawie art. 161 § 3 k.k. ściganie tego przestępstwa następuje na wniosek pokrzywdzonego. Głównym problemem, jaki jawi się na gruncie zaprezentowanego stanu faktycznego, jest kwestia, czy pismo złożone przez Eunikę Puciak może być

potraktowane jako wniosek o ściganie uprawniający prokuratora do wszczęcia postępowania przygotowawczego o czyn w nim wskazany. Istotą przestępstw wnioskowych jest bowiem uzależnienie ścigania tych przestępstw od woli pokrzywdzonego wyrażonej w złożeniu przez niego wniosku o ściganie.

Generalnie rzecz ujmując, nazwa pisma procesowego nie identyfikuje jego charakteru, nie jest zatem istotne, czy osoba, które wnosi np. zażalenie nazwie je „skargą”, „apelacją”, czy „zażaleniem”. Wynika to z treści art. 118 § 1 k.p.k., zgodnie z którym znaczenie czynności procesowej ocenia się według treści złożonego oświadczenia, zaś niewłaściwe oznaczenie czynności procesowej nie pozbawia jej znaczenia prawnego (art. 118 § 2 k.p.k.) (por. wyrok SN z 2.03.2001 r., V KKN 3/01, OSNKW 2001/7–8, poz. 63). Ograniczanie się jednak do oceny zgodności „nazwy” pisma procesowego z jego charakterem byłoby błędne. Chodzi bowiem o ustalenie rzeczywistego znaczenia pisma, które nie musi być wcale zgodne z tym, jakie jest jego literalne brzmienie, jakkolwiek „postulat zgodności «formalnego» ujęcia danej czynności z jej «merytoryczną» treścią jest jak najbardziej zasadny” (wyrok SN z 27.06.2014 r., IV KK 105/14, LEX nr 1487090).

Organ procesowy będący adresatem pisma powinien wyczytać z niego rzeczywiste intencje wnoszącego. W zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa Euniki Puciak znalazło się sformułowanie, że „Oliwier Ciapała za to, co zrobił, powinien iść do więzienia na lata”. Jest to zatem dorozumiane wyrażenie przez pokrzywdzoną woli ścigania sprawy przestępstwa. Zdaniem Sądu Najwyższego elementami ważności i prawnej skuteczności wniosku o ściganie są: 1) wola pokrzywdzonego, która musi być podjęta swobodnie; 2) uzewnętrznienie tej woli organom ścigania; 3) brak błędu co do treści oświadczenia (wyrok SN z 29.11.1994 r., II KRN 213/94, PS 1997/11–12, poz. 49; por. postanowienie SN z 30.06.1988 r., III KZ 99/88, OSP 1989/2, poz. 42, z głosem T. Grzegorzcyka, PiP 1989/4, s. 142). W orzecznictwie Sądu Najwyższego nie ma zgodności co do tego, czy dopuszczalna jest dorozumiana forma wniosku o ściganie, czy nie. Dopuszczalność dorozumianej formy wniosku o ściganie można znaleźć w wielu judykatach, np. w wyrokach SN: z 26.10.1967 r., V KRN 762/67, OSPiKA 1968/11; z 5.11.1970 r.,

I KR 165/70, BSN 1971/4, poz. 76; z 6.06.1986 r., III KR 164/86, OSNPG 1987/3, poz. 36. Wynika z nich, że „zawiadomienie pokrzywdzonego może pełnić jednocześnie funkcję wniosku o ściganie nawet wtedy, gdy wyraźnie nie zawiera żądania ukarania sprawcy, pod warunkiem że z treści zawiadomienia nie wynika nic innego”.

Przeciwny pogląd – wskazujący, że jeśli w toku wszczętego postępowania okaże się, iż czyn sprawcy należy do grupy przestępstw wnioskowych, kontynuacja postępowania możliwa jest dopiero po złożeniu wniosku przez pokrzywdzonego wyrażonym wprost i stanowczo – Sąd Najwyższy zaprezentował między innymi w uchwale SN (7) z 7.01.1971 r., U 5/70, BSN 1971/3, poz. 58, a tezę tę potwierdził wyrok SA w Katowicach z 4.02.2010 r., II AKa 406/09, LEX nr 574485. Ponieważ przepisy Kodeksu postępowania karnego nie określają formy, w jakiej pokrzywdzony ma złożyć wniosek o ściganie, wola ścigania może być wyrażona tak na piśmie, jak i na przykład do protokołu przesłuchania w charakterze świadka. Ważne jest, aby z takiego dokumentu procesowego w sposób wyraźny wynikało żądanie pokrzywdzonego przestępstwem ścigania sprawcy (postanowienie SN z 16.03.2011 r., IV KK 426/10, OSNSK 2011/1, poz. 539).

Jeśli zawarte w zawiadomieniu o przestępstwie złożonym przez Eunikę Puciak zdanie, że „Oliwer Ciapała za to, co zrobił powinien iść do więzienia na lata!” zestawimy z pozostałymi sformułowaniami, że pokrzywdzona „jest przerażona, bo nie wie, czy nie zaraziła się chorobami, na które choruje Oliwer Ciapała, oburzona jego zachowaniem i brakiem odpowiedzialności”, to okaże się, że wola ścigania sprawcy przestępstwa nie jest taka oczywista, bowiem pismo Euniki Puciak było pisane w stanie wzburzenia i przestachu wywołanego możliwością, że została zarażona chorobami zakaźnymi, z których jedna jest chorobą weneryczną. Prokurator powinien więc wezwać Eunikę Puciak do złożenia oświadczenia, czy składa wniosek o ściganie Oliwera Ciapały, a w przypadku niezłożenia takiego wniosku, wydać postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego na podstawie art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k.

(K.D.)

Publikacja stanowi zbiór blisko 70 kazusów opracowanych przez dydaktyków i praktyków zajmujących się procesem karnym. Każdy kazus jest inspirowany rzeczywistym stanem faktycznym. Autorzy często wykorzystują argumentację użytą w uzasadnieniach orzeczeń wydanych w konkretnych sprawach karnych.

Zakres tematyczny kazusów obejmuje – obok ogólnych zagadnień procesu karnego – przypadki z zakresu prawa karnego skarbowego oraz dotyczące problematyki intertemporalnej.

Oprócz pytań naprowadzających na istotę problemu każdy kazus zawiera klarowne omówienie jego rozwiązania oraz wskazanie odpowiedniej literatury i orzecznictwa.

Zbiór poprzedzono krótkim wprowadzeniem obejmującym informacje o metodyce rozwiązywania kazusów, co ma ułatwić czytelnikowi zrozumienie sposobu praktycznej nauki prawa karnego procesowego poprzez poszukiwanie i rozwiązywanie problemów w podanych stanach faktycznych.

Książka jest przeznaczona przede wszystkim dla studentów wydziałów prawa i aplikantów prawniczych. Będzie też przydatna adwokatom i radcom prawnym oraz pracownikom dydaktycznym wydziałów prawa zajmującym się omawianą tematyką.

9 788381 074964 W01P01

ISBN 978-83-8107-496-4

9 788381 074964

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA 801 04 45 45, FAX 22 535 80 01
ZAMOWIENIA@WOLTERSKLWUER.PL
WWW.PROFINFO.PL

LEX Student
Prawa

CENA 59 Zł (W TYM 5% VAT)